

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐλάδομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν καὶ προσωπικῶς τὸν ἀγωνιστὴν τοῦ Καραλή Δερβέν **Ἐπαμεινώνδαν Μαυροδῆμον**. Συνήθως αἱ φυσιογνωμίαι ἀφίστανται ἐπ' ἀγαθῶ ἢ τούναντίον, ἀπὸ τοῦ ἰδεώδους, ὃ σχηματίζομεν περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουν κυριεύσει τὸν νοῦν ἢ τὴν καρδίαν μας. Ἄλλ' ἐν τῷ Ἐπαμεινώνδᾳ Μαυροδῆμῳ ἀνεύρομεν ἐκεῖνο ὄπερ ἐφανταζόμεθα. Ἐκ τῶν σπανιωτέρων στρατιωτικῶν φυσιογνωμιῶν. Μᾶλλον ὑψηλοῦ ἀναστήματος, κορμοῦ ἀθλητικοῦ, σχεδὸν μελαφός, μὲ φυσιογνωμίαν ἐκφραστικωτάτην, μαύρους ὠραίους ὀφθαλμούς, γραμμὰς κανονικὰς, πυκνὸν καὶ παχὺν μύστακα, μέτωπον εὐρὺ καὶ θώρακα στήθους ὄντως στρατιωτικόν. Ὁ κ. Μαυροδῆμος πρὶν ἢ λάβῃ τὸν χροστούν Σταυρόν μετὰ το Καραλή καὶ προβιβάσθῃ εἰς λοχαγὸν κκτ' ἐκλογὴν, ἔλαβε τὸν ἀργυροῦν καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασιστοῦ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, καταδιώκων ληστείαν, καὶ καθὰ λέγει ὁ ἴδιος μὲ τὴν ἀφελῆ του γλῶτταν, εἶχε κάμει τέσσαρα ἀποτελέσματα, κατέστρεψε δηλ. τέσσαρας συμμορίας, καὶ ὅμως ἄνευ τοῦ Γρίβα, ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ 72, καλῶς γνωρίζοντας νὰ ἀμειβῇ τοὺς γενναίους καὶ νὰ δημιουργῇ πνεῦμα στρατιωτικόν, τίς οἶδε ἂν ὁ Μαυροδῆμος ἀπογοητευμένος δὲν ἀπεσύρετο εἰς ἀποστρατείαν, διότι τρεῖς ἢ τέσσαρες ὑπουργοὶ κατὰ συνέχειαν εἶχαν παραγνωρίσει τὰ δικαιώματά του εἰς προβιβάσμον. Ἔχει δὲ δύο ἄλλους ἀδελφοὺς, ἐπίσης ἀξιωματικούς, ὧν ὁ εἰς ἀθλητικώτερος αὐτοῦ τοῦ Ἐπαμεινώνδα, ὁ δὲ πατὴρ τῶν Μαυροδῆμων ὁ ἀγωνιστὴς Στάμος ἀπέθανε Ταγματάρχης.

Εἶνε λοιπὸν οἰκογένεια στρατιωτικὴ, παρ' ἧς δὲν ἠδυνάμεθα ἢ νὰ περιμένωμεν τὰ θαύματα, ἄπερ 35 ἄνδρες ὑπὸ

τὸν Ἐπαμεινώνδαν ἔκαμαν ἐναντίον πεντακοσίων τούρκων, τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ὀροθετικοῦ πολέμου κρατήσαντες τὰς θέσεις των καὶ ρίψαντες ἐκ τῶν ἐναντιῶν τόσους νεκρούς. Ὁ Ἐπαμεινώνδας Μαυροδῆμου διηγεῖται μετὰ τόσης ἀφελείας καὶ φυσικότητος τὰ γενόμενα, ὡς νὰ μὴ ἔκαμε τίποτε καὶ ἐκ τῆς διηγήσεως καταφαίνεται ὅλη ἡ ὀμηρικότης τοῦ πρωτοτύπου ἐκείνου ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, μὲ ἀνταλλαγὴν ὕδρων, ἐνῶ ἐπολέμουν, διαλόγων, ἀλαλαγμοῦ καὶ εὐφυῶν ἀκόμη. Ὅταν πρῶτον ἀνηγγέλη εἰς τὸν Μαυροδῆμον ὑπὸ ἀσθμαίνοντος ἐφίππου χωρικοῦ ὅτι ἔρχονται τούρκοι, ἡ ἐνοστικὸς σπαρτιατικὴ ἀπάντησις τοῦ γενναίου ὀπλαρχηγοῦ ἦτο ἀμέσως: **ποῦ εἶνε;** ἐνῶ ὁ πολίτης προσεπάθει νὰ τοῦ παραστήσῃ τὸ πλῆθος τοῦ ἐπερχομένου ἔχθρου, καὶ ὀλίγου δεῖν νὰ αἰσθανθῇ ψιλαφητὴν τὴν ὄργην τοῦ ἀγανακτήσαντος; ἐπὶ τῇ ἀπιστίᾳ τῶν τούρκων στρατιώτου, λέγοντος αὐτῷ ἀγρίως, μωρ' ἐγὼ σὲ ρωτῶ ποῦ εἶναι, ὄχι πόποι εἶναι. Ἔχει νὰ λέγῃ διὰ τὴν εὐστοχίαν τοῦ γενναίου Εὐζώνου μας.

Ὅταν τὸ πρῶτον παρουσιάσθῃ λευκὴ σημαία ἐκ μέρους τῶν Τούρκων, πρὶν ἢ τὴν καλοδιακρίνουν καὶ πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ διατάξῃ παῦσιν τοῦ πυρός ὁ Μαυροδῆμος, εἰς εὐζωνος πυροβολεῖ καὶ θραύει τὸ κοντάρι της. Δύο μέραις σχεδὸν δὲν ἔφαγαν τίποτε, χάρις εἰς τὴν περιλάλητον ἑλληνικὴν ἐπιμελητείαν. Κρασί δὲν μπορούσαν νὰ τὸ δοῦνε. Νεράκι μόνον. Καὶ ὅμως ἐπολέμησαν ὡς θηρία οἱ Ἕλληνες τοῦ Μαυροδῆμου. Ἐκτοτε ἡ φουστανέλλα δὲν λέγομεν ὅτι ἐμποεῖ τρόπον—ἀλλὰ σεβασμὸν εἰς τοὺς Τούρκους, χάρις εἰς ἕνα ψευτοπόλεμον, τὸν ὁποῖον ὅμως ἐχρειάζετο ἡ σιδηρὰ ἐπιμονὴ τοῦ Τρικούπη νὰ προκαλέσῃ, ἐνῶ τίς οἶδε ποίας γουγκλισίας θὰ προσκάλουν τὰ λελυμένα νεῦρα τοῦ Ἀηλιγιάννη.

Μάλιστα, προσέθεσε, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἀποφάσεώς του, ἰδοὺ ὅ,τι ὀφείλω νὰ πράξω.

Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἦλθεν εἰς Παρισίους ἔνθα διέμεινε μόνον κατὰ τὸν ἀναγκαιούντα χρόνον διὰ τὴν κατάταξίν του εἰς σύνταγμα τι τῆς γραμμῆς διαμένον ἐν Γρενόβλῃ.

Δὲν θὰ τὸν παρακολουθήσωμεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ὁ πατὴρ του ἐγένετο πιστὸς ὑπὲρ τῆς βασιλείας, οὗτος δὲ πιστὸς ὑπὲρ τῆς αὐτοκρατορίας.

Θὰ τὸν ἐπανεύρωμεν κατὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν Βουρβόνων ἀντισυνταγματάρχην καὶ ἀξιωματικὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Κατὰ τὰς ἑκατὸν ἡμέρας διωρίσθη συνταγματάρχης ἢ ἐν Βατερλώ διαγωγὴ τοῦ ἦν ἡρωϊκῆ ἀνήγειρον αὐτὸν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης βαρέως τετραυματιζόμενον.

Ἐν τούτοις ἐθεραπεύθη ταχέως καὶ εἰς διάστημα ὀλιγότερον τῶν δύο μηνῶν ἠδυνήθη νὰ ἐγερθῇ.

Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, ἂν ἤθελεν, ἠδύνατο νὰ συμμεθέσῃ τῆς ἀγρας, εἰς τὴν ἐφόρμωσιν οἱ μετανάσται καὶ νὰ ἀνακτήσῃται εὐκόλως τὴν περιουσίαν του. Ἀλλὰ λίαν ὑπερήφανος ἀπέφυγε καὶ δὲν ἐζήτησε τίποτε ἦτο στρατιώτης, δὲν ἦτο αὐλικός.

Οὐδέποτε ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ ἰδέα τοῦ γάμου· ἄλλως ὡμολόγει ἐκουσίως ὅτι οὐδὲν βλέμμα γυναικὸς ἠδυνήθη νὰ διεγείρῃ τὴν καρδίαν του· ὅπως δὲ μὴ παράσχῃ ἀφορμὴν, ὥστε νὰ χαρακτηρίσωσιν αὐτὸν ὡς ἀναίσθητον ἐξ ἀποφάσεως, ἐσπευδε νὰ προσθέτῃ μεριδιῶν :

— Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας πολεμοῦσαμε πάντοτε, δὲν βρῖσκामε λοιπὸν καιρὸν ν' ἀγαπήσωμεν.

Εἰς ταῦτα δὲ τῷ ἀπεκρίνοντο :

— Ἔστω· ἀλλὰ τώρα, κύριε μαρκήσιε ;

— Τώρα, ἀπεκρίνετο σοβαρῶς, τώρα δὲν εἶμαι πλέον νέος· ὁ καιρὸς τοῦ ἔρωτος παρῆλθεν.

Ἐν τούτοις ἡ καρδία τοῦ στρατηγοῦ Σαμαράνδ δὲν ἐμεινε κλεισμένη εἰς πᾶσαν ἀγάπην· ὁ μαρκήσιος ἠγάπα πατρικῶς παιδίσκην τινα, ὄρφανὴν, ἣν ἐθεώρει ὡς θυγατέρα του. Ὄνομάζετο Κεκιλία Βωμπάν. Αὕτη ἀπώλεσε τὴν μητέρα της δύο ἔτη μετὰ τὴν γέννησίν της. Ὁ πατὴρ της, ἀξιωματικὸς ἄνευ περιουσίας, ἐτραυματίσθη θανατηφόρος ἐν Βάγγραμ καὶ ἀπεβίωσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ μαρκησίου, φίλου του, πρὸς ὃν εἶπεν :

— Ἡ μικρά μου Κεκιλία μέλλει νὰ μείνῃ μόνη ἐν τῷ κόσμῳ. Λουδοβικε, πρὸς ἀνάμνησιν τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας σας, μὴ ἐγκαταλίπῃς τὴν δυστυχῆ ὄρφανὴν, ἔσο ὁ προστάτης καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς.

— Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι, εἶπεν ὁ Σαμαράνδ.

Ὁ δὲ λοχαγὸς Βωμπάν ἀπέδωκε τὴν τελευταίαν πνοὴν προφέρον τὴν λέξιν εὐχαριστῶ.

Τοιοουτρόπως ἡ μικρὰ Κεκιλία, δεκαεξαέτις τότε, ἐγένετο ἡ κληρονομημένη τοῦ μαρκησίου.

Ἡ Κεκιλία σὺν τῇ ἡλικίᾳ ἐγένετο χαρίσσεια, θελκτικὴ

Ἡ αὐτὴ τοῦ κ. Τρικούπη ἐχαιρέτισε χθὲς τὸ ἑσπέρας πολὺ αἰθιον ἐπανελθόντα τὸν κ. Πρόεδρον ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου· διεδόθησαν δὲ καὶ φῆμαι συμβιβασμοῦ τῶν διίσταμένων, ἂν καὶ προχθὲς ὁ κ. Πρόεδρος ἐφάνη εἰς τοὺς αὐλικούς του πολὺ συννεφιασμένος, διεδίδετο δὲ μετ' ἐπιτάσεως ἢ προσεχῆς ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως ὅπως συμβιβάσῃ τοὺς ἀσυμβιβάστους.

Με συμπαθεῖο μίαν ἐπανόρθωσιν εἰς τὴν «Ὁραν». Γράφει ἀπλοϊκῶς ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπανερχεται μετὰ τῆς βασιλείσσης καὶ τῶν βασιλοπαίδων τὴν 1 Ἰουλίου καὶ ὅτι περὶ τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ μὲν βασιλεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, ἡ δὲ βασιλίςσα θὰ διαμείνῃ ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς Δικελείας. Καὶ ἐδῶ εἰς τὰ ἀραιὰ τὸ γάλασεν ἡ «Ὁρα». Ἐλησμόνησεν ὅτι ὁ αὐθέντης τῆς ἀναχωρήσαντος τοῦ βασιλέως, θὰ διαχειρίζεται τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν καὶ ὅτι ἡ Ὁλγα ἀντὶ βασιλείσσης θὰ ἦνε εὐπειθὴς τοῦ ἀντιβασιλέως ὑπήκοος.

Οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην, θέλοντες νὰ περιποιήσωσι πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὸν μόνον δῆμον ὅστις εὐτυχῶς μέχρι τοῦδε δὲν ἐπηρεάσθη ὑπὸ τῆς πολιτικῆς, συνῆλθον καὶ συνεσκέψαντο περὶ τοῦ ὑποψηφίου ὃν θέλουσιν ὑποστηρίξει· κατ' ἀρχὰς προὔταθη ὡς τοιοῦτος ὁ κ. Ν. Καλλιφρονᾶς, ἀλλ' ἀπεκρούσθη, τῆς πλειοψηφίας οὔσης ὑπὲρ τοῦ κ. Φρεαρίτου, ἀνακηρυχθέντος ὑποψηφίου δημάρχου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὑποστηριζομένου ὡς γνωστὸν καὶ ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ κ. Δεωνίδα Δελιγεώργη· ὁ δὲ κ. Ν. Καλλιφρονᾶς προσκλήθει νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν κ. Φρεαρίτην, ἀπῆντησεν ὅτι ἀκριβῶς κατὰ τούτου καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ κυρίως θέλουσιν προεῖ αἱ ἐνέργειαι του.

Ἀνεχώρησε σήμερον λίαν πρῶν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαρχίαν του ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Γ. Ζηνόπουλος. Ἀναχωρεῖ ἵνα ἐπανάδῃ τοὺς ἐκλογεῖς του μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἐκ τῶν πρώτων ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του ἐν τῇ βουλῇ πρωταγωνιστήσας ἐν τῇ ἀραιᾷ καὶ ἀκροβολιστικῇ φάλαγγι τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κ. Ζηνόπουλος εἰργάσθη ἐν τῇ Συνόδῳ αὐτῇ πρακτικώτερον καὶ σκοπιμώτερον τῶν ὑποψηφίων ἀρχηγῶν· ταχὺς εἰς τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τὰ ζητήματα, ἀνένδοτος εἰς τὸ μελετᾶν αὐτὰ, εὐτυχῆς εἰς τὸ διατυπῶναι, γοργὸς ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ δεινὸς ἐν τῷ κέντρῳ, ὁ κ. Ζηνόπουλος εἶνε γεννημένος πολιτευτῆς, καὶ δικαίως, πολὺ δικαίως ὁ Κουμουνοῦρος ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὅλην τὸν ἀνεγνώριζεν ὡς τὸν ἀπαραίτητον τοῦ κόμματος αὐτοῦ. Ἐπανακάμπτοντα τώρα εἰς τὴν ἐπαρχίαν του οἱ Εὐρυτᾶνες θερμότερον βεβαίως θὰ δεξιωθῶσι, διότι ὁ κ. Ζηνόπουλος, διεκρίθη ἐπὶ τακτικῇ λαμπρᾷ, ἦν ἐξετίμησεν καὶ δεξιοὶ καὶ ἀριστεροί. Ὁ κ. Ζηνόπουλος ἵσως προσκληθῆ ἐν Ἀργινίῳ νὰ συζητήσῃ ἐν δημοσίῳ συλλαλητηρίῳ τὸ φλέγον τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ζήτημα τοῦ καπνοῦ.

Παραπιδημεῖ ἐνταῦθα ὁ πρῶτος ἐπικροῦς Αἰγιαλείας καὶ νῦν γραμματεὺς τῆς νομαρχίας Κερκύρας κ. Χρῆστος Παλαμαῆς, ἐκ τῶν ὀλίγων νέων ὑπαλλήλων τῶν διακριθέντων ἐπὶ τῇ νομοσύνῃ, ἐνεργείᾳ καὶ δραστηριότητι πρὸς πᾶν τὸ δυνατὸν γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σχετικῇ βεβαίως ἀνεξαρτησίᾳ ἐκ τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς, ἀνεπηρεάστω ἀπὸ τοῦ φασματισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς. Ὁ κ. Χρῆστος Παλαμαῆς καὶ ἐν Ἀργινίῳ καὶ ἐν Κυπαρισσίᾳ καὶ ἐν Αἰγίῳ ἐδικαίωσε ἐκείνους οἵτινες ἐχάρησαν ὅτε διωρίσθη κατὰ πρώτην φοράν εἰς διιοικητικὴν θέσιν νεαρὸς διδάκτωρ τὰ νομικὰ, κομψὸς λογογράφος καὶ τὸ κυριώτερον πάντων χαρακτῆρ ἀμειψτος καὶ ἀφατρίαστος. Οἱ «Σημερινοὶ Καιροὶ», ἐφημερὶς ἀνεξάρ-

ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιφύσεις, εἶχε πολλὴν στοργὴν πρὸς τὸν προστάτην τῆς τὸν ὅποιον ἀπεκάλει πατέρα τῆς.

Ὅτε ἡ νεάνις ἐγένετο δεκαεξαετίας ἀνεχώρησε ἐκ τοῦ οἰκοτροφείου ἀνευ λύτης καὶ ἦλθεν ἵνα ἰλαρύνῃ τὴν κατοικίαν τοῦ μαρκησίου. Αἰφνης ὁ βίος τοῦ μαρκησίου μετεβλήθη τὴν μονότονον περίξ αὐτοῦ σιωπὴν διεδέχθησαν ὁ θόρυβος καὶ οἱ γέλωτες· ἡ μειδιῶσα νεότης τῆς Κεκιλίας ἦτο ὡς τις ἡλιακὴ ἀκτίς ἐν τῷ βίῳ τοῦ στρατηγοῦ.

— Μετ' οὐ πολὺ, διελογίζετο, πρέπει νὰ σκέπτομαι περὶ τοῦ γάμου τῆς.

Ἄλλ' ὁ γάμος τῆς Κεκιλίας θὰ ἦτο ὁ χωρισμὸς τῶν ὁ δὲ μαρκησίου εἶχε τοσοῦτῃ συνειθίσει νὰ ἔχῃ τὴν νεάνίδα πλησίον του, ὥστε ἐθεώρει ὡς δυστύχημα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐμπιστευθῆ εἰς ἕτερόν τινα τὴν φροντίδα τοῦ καταστήσασαι αὐτὴν εὐτυχῆ. Ἡ ἰδέα ὅτι θὰ τὸν ἐγκαταλίμπανεν ἡμέραν τινα, ὅτι ἐκ νέου θὰ εὐρίσκετο μόνος, παραδόξως συνεκίνει αὐτόν· ἐνόμιζεν ὅτι ἐν ἑαυτῷ συνέβαινε σπαραγμὸς τις, ἡ καρδία του περιεσφίγγετο, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐδάκρυον καὶ ἀπερίγραπτος θλίψις κατελάμβανε τὴν καρδίαν του.

— Ἄ! ἐὰν ἦμην νεώτερος, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν πικρῶς.

Ἐσπῆραν τινα τοῦ Δεκεμβρίου, ἐν τῇ συνήθει θέσει, καθημένη ἐπὶ ἀνακλίντρον ἡ Κεκιλία εἰργάζετο ἐργόχειρον. Ὁ μαρκησίου ἐκράτει ἐφημερίδα τινα, ἦν δὲν ἀνεγίνωσκεν. Ἐν ὄνειροπολήσει διατελῶν ἐθεώρει τὴν νεάνίδα μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκστάσεως. Μηχανικῶς ἐδίπλωσε τὴν ἐφημερίδα

καὶ ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ τραπέζιου. Ἐπειτα ἀνακαλῶν τὰς παρελθούσας ἀναμνήσεις ἐδυσθῆ βαθυμῆδὸν εἰς ὄνειροπόλησιν.

— Φεῦ! ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, παράδοξός τις μοῖρα παρακολουθεῖ τύχας τινάς. Ἐγεννήθη πλούσιος καὶ ἔπρεπε νὰ ζήτῳ εὐτυχίας. Χλευῖ τῆς· τύχης!... Ἡ περιουσία μου ἀνηρηπάγη καὶ ἐνεκαρτέρησα μετὰ θέρους· ἀλλ' ἡ εὐτυχία, ἦν ἤθελον, ἡ εὐτυχία πάντοτε ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ. Φθάνω εἰς τὸ τέλος τοῦ σταδίου μου, ἄθυμος, καταβεβλημένος, βλέπω τὰς ἡμέρας μου ἀνευ ἐλπίδος. Μετὰ τὸν θάνατόν μου, οὐδὲν πλέον ὑπάρχει, μηδέν!...

Ἄνεστέναξεν.

Ἡ νεάνις ἀκούσασα ἤγειρε τοὺς μεγάλους ὠραίους ὀφθαλμούς τῆς, οὗς προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ θετοῦ πατρὸς τῆς, οὗ τὸ μέτωπον ἦν ἐπεσκιασμένον, τὰ δὲ δάκρυα ἔρρεον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς.

— Πάτερ, εἶπεν ἡ Κεκιλία μετὰ φωνὴν ἀνήσυχον, ἀπὸ τίνος χρόνου σὰς βλέπω ἄθυμον, τί ἔχετε;

— Τίποτε, σὲ βεβαίῳ τίποτε, ἀπῆντησε προδῆλως τεταραγμένος.

— Δὲν σὰς πιστεύω, ὑπέλαβε κινουσα τὴν κεφαλὴν καὶ ποιούσα μικρὸν τινα θελκτικὸν μομφασμόν· ἐὰν ἐπραξα τίποτε, τὸ ὅποιον σὰς δυσηρέστησεν, ἐλευθέρως νὰ με ἐπιπλήζητε· εἶπατε λοιπὸν, ἔχετε κἀνὲν παράπονον κατὰ τῆς μικρᾶς σας Κεκιλίας;

— Διατί νὰ ἔχω παράπονον ἐναντίον σου;

τητος του Αιγίου, θερμότατα έπαινει την αγαθην και πρωτοφανη ισως εκει διοικησιν του, αναγραφουσα πολλα εργα, απερ εφερον εις περας, λιμενικα, εκπαιδευτικα, δημόσια. Πιστευομεν οτι επισης θελει διαπρεψει και εν Κερυρα, εχων μαλιστα τοιουτον προιτταμενον, τον εντιμον κυριον Λουριωτην.

Τα ιδιωτικα συμφεροντα παραβιάζονται εν μέσαις Αθηναις, αρκει ο παραβιάζων να η ισχυρος, και ο πάσχων να ηνε αδύνατος. Την πεποιθησιν αυτην εσηματίσαμεν ακουσαντες τα πιρα παραπονα πτωχου οικογενειάρχου του καφεκόπτου Ριζοπούλου, εχοντος μικράν ιδιοκτησιαν παρά τους αγίους Θεοδώρους, την οποιαν εις ισχυρος γείτων ονειροπολει να καταλάβη δθθεν ως τεμάχιον δι' ένα κοματι ψωμί· αφού κατώρθωσε να την κηρύξη ως ετοιμόροπον δια των πολλα κατορθούντων νομομηχανικων, και του το εκρήμνισαν του πτωχου ανθρώπου το μαγαζάκι, τώρα δε δέν του δίδουν άδειαν να οικοδομητή, διότι αντίσταται ο ισχυρος γείτων και ειμεθα εις την Τουρκιαν, Σύνταγμα δέν εχομεν, οί νομομηχανικοί ο,τι κάμνουν θέλου, τους φοβείται και αυτός ο Λομβάρδος, και βλέπετε ο γείτων εινε συνδεδεμένος και με το παλάτι, και όλα αυτα εινε τόσοι λόγοι να χάστη ο άνθρωπος το δικιο του. Αχ! Τουρκαλάδες! άχ! Γιανίτσαροι!

Ο κ. Νικηφόρος Καλογεράς ενεκρίθη ως αρχιεπίσκοπος Πατρών και Ηλείας. Ευτυχεις οι Πατρες τυχόντες αρχιερείς διακρινόμενου με όλας τας άρετας, οσαι αρμόζουσιν εις ηθικόν, λίαν μετρίοφρονα, άφιλοχρήματον και χριστιανικώτατον κληρικόν. Καθηγητής μέχρι τουδε της θεολογίας εν τῷ Πανεπιστημίῳ και των βασιλοπαίδων ο κ. Καλογεράς

πρώην δε αρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξεπλήρωσεν αὐστηρῶς τὸ καθήκον του, ὡς κληρικὸς δὲ παρέσχεν ἑαυτὸν ἐξαίρετικὸν παράδειγμα οἰκοδομῆς καὶ μιμήσεως τοῖς πᾶσι· πεποιθήμεν δὲ ὅτι καὶ ἦδη ὡς ποιμενάρχης ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Πατρῶν καὶ Ἡλείας· θέλει δικαιοῦσαι τὰς προσδοκίας τοῦ ποιμνίου του, ὅπερ ἐπόθει ἕνα τοιοῦτον πράγματι κληρικόν.

Τι ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας Γουδη δέν θά προσεγγίζωσιν εἰς τὸ ἐξῆς εἰς Νησίον τῆς Μεσσηνικῆς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦτου εἰς τὴν ἀγίαν Κυριακὴν.

Παρατράγωδά τινα συνέβησαν προχθές ἐν τῇ ἀμάξῃ τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου μεταξὺ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐνὸς πολίτου, ὅστις ἐνοούσε νὰ φυλάξῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν. Καὶ ἐπῆλθεν ἀμοιβαίῳτης λόγων καὶ ἀποπειρῶν κινήματων. Ἐνῶ δὲ ἦτο καθαρῶς προσωπικὴ ἡ τυχαία ἔρις, ὁ κ. Διευθυντὴς ἠθέλησε παρανόμως νὰ κρατήσῃ τὸν πολίτην, εὐτυχῶς μετεμελήθη πολὺ ὀγλήγῳρα καὶ ἀπέλυσε αὐτόν.

Καὶ ὁ ἐκ Σάμου φοιτητῆς Τιμολέων Νικολάου διδάκτωρ τὰ νομικὰ, ἀξίως τῶν μελετῶν καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ.

ΤΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

ΕΝ Τῷ ΥΠΟΥΡΓΙῳ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Ο κ. Ρούφος ἔκαμεν αὐτὰς τὰς ἡμέρας μέγαν θόρυβον πράγματι διὰ τίποτε. Τόσον θόρυβον, ὥστε ἔκαμε νὰ πιστεύσῃ καὶ μία συνάδελφος ὅτι εἴμεθα εἰς τὰς παραμονὰς

— Ξεύρω κ' ἐγώ ;

— Ἀγαπητὴ μικρά, δέν ξεύρεις ὅτι σὺ εἶσαι ἡ μόνη χαρά μου ; Εἶσαι, Κεκιλία, ὄλου τοῦ βίου μου ἡ ζωογονοῦσα καὶ φωτίζουσα γλυκεῖα οὐράνιος ἀκτίς.

— Τότε διατί εἴσθε ἄθυμος ;

— Ο μαρκήσιος ἔμεινε σιωπηλός.

— Ἄλλ' ἡ νεᾶνις ἀνήτυχος ὡσα ἐπὶ τῷ ὅτι ἔβλεπον αὐτόν σύννου ἐπέμενε ζητοῦσα νὰ μάθῃ τὸ αἷτιον τῆς ἀθυμίας του. Ἐγεροθεῖσα ἐπλησίασε χαρίεσσα τὸν μαρκήσιον καὶ ἐφιλησεν αὐτοῦ τὸ μέτωπον.

— Ο γηραιὸς στρατιώτης ἠσθάνθη πάλλουςαν τὴν καρδίαν του.

— Πάτερ, ὑπέλαβει ἡ Κεκιλία διὰ θωπευτικῆς φωνῆς, πρὸ ὀλίγου, ὅταν ἀνεστεναζατε, τί ἐσκέπτεσθε ;

— Τί ἐσκεπτόμην ; εἶπεν ἀμνηχανῶν.

— Μάλιστα, τί ;

— Ἐσκεπτόμην σέ.

— Ἐμέ ;

— Μάλιστα, Κεκιλία, σέ, τὸ μέλλον σου. Ἔλεγον κατ' ἑμαυτὸν ὅτι ἤμην πολὺ εὐτυχῆς, ἔχων σέ πλησίον μου.

— Ἀγαθὴ τύχη.

— Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν θά μ' ἀφῆσες.

— Ποτέ !

— Θά ὑπανδρευθῆς.

— Ἀλήθεια, εἶπε ὄλαι αἱ νεάνιδες ὑπανδρεύονται ;

— Ο μαρκήσιος ὑπέστη ὀδυνερὰν τινα πάθησιν.

— Καὶ διὰ τοῦτο εἴσθε ἄθυμος ; ἠρώτησεν ἡ Κεκιλία.

— Μάλιστα, ἐπειδὴ ὑπανδρευομένη θ' ἀκολουθήσῃς τὸν σύζυγόν σου, ἐγὼ δὲ θά μίνω μόνος· δέν θά σ' ἔχω πλέον, θά στεριθῶ τὰ γλυκά σου βλέμματα, τὰ μειδιάματά σου. Δέν εἶμαι ἐγωῖστίς εἰς τὴν ἀγάπην μου. Ἡ εὐτυχία σου Κεκυλία, εἶνε ἀνωτέρα των μικρῶν μου εὐχαριστήσεων. Σκέπτομαι λοιπὸν συνεχῶς περὶ σοῦ καὶ ἐξετάζω πῶς θά δυναθῶ νὰ σοὶ ἐξασφαλίσω εὐτυχέ· τι μέλλον. Ἄ ! ἐὰν ἤμην πλούσιος, δυνάμενος νὰ σοὶ δώσω ὠραίαν προίκα, θά ἤμην εἰς ὀλιγωτέραν ἀνυσυχίαν, ἀλλ' εἶμαι πτωχός. . . . Μετὰ πολλοῦ τοῦ κόπου φρονόμησα ἐξήντα χιλιάδας φραγκῶν· τὸ ἀργύριον τοῦτο εἶνε διὰ σέ, ἀλλὰ τί εἶνε τοῦτο ; σχεδὸν μηδέν. Τοῦτο συλλογίζομαι. Καὶ δι' αὐτὸ ἀνησυχῶ καὶ εἶμαι ἐνίοτε ἄθυμος.

— Ἡ νεᾶνις ἔμεινε ρεμβάζουσα.

— Κεκιλία, ἐξηκολούθησεν ὁ μαρκήσιος, ἀπαντᾶς συχνὰ εἰς τὸν κόσμον ὠραίους νεανίας· δέν παρετήρησας κἀνενα μέχρι τοῦδε, τὸν ὁποῖον νὰ ἤρσας διὰ νὰ κάμῃς σύζυγόν σου ;

— Ἡ νεᾶνις ἀνήγειρε βραδέως τὴν κεφαλὴν.

— Ὅχι, εἶπε.

— Τότε δέν σκέπτεσαι ἀκόμη νὰ συμφρευθῆς ;

ἀνακαλύψεως νέων Βελενδζικῶν. Καί καθὼς ἔγραφεν, ἐφαίνετο ὅτι ἡ λέξις—Βελενδζικά—δὲν ἦτο ἰδική της, ἀλλὰ τοῦ ὑπουργοῦ. Τὰ Βελενδζικά βεβαίως ἀφοῦ διεδραμάτισαν σπουδαῖον πολιτικὸν ρόλον, ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ δικαστικῇ, ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ πραγματικῇ κατέληξεν εἰς μεγαλοπρεπέστατον πόνον, ἐνώπιον μάλιστα καὶ διὰ τοῦ πρωταγωνιστήσαντος εἰς τὴν ὑψωσιν αὐτῶν εἰς μέγα ζήτημα ἔθνικόν καὶ κοινωνικόν κ. Χαριλάου Τρικούπη, πρωθυπουργοῦ καὶ μάρτυρος. Ζηλεύσας τὸν ἀρχηγόν του ὁ κ. Ρούφος ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ μικρογραφίαν Βελενδζικῶν, ὡς κομφοτέχνημά τι ἢ παιγνιδάκι ἐκ τῶν ἐξ ὀπτῆς γῆς τοῦ Μαϊφάρτ, ἢ τοῦ Χουτοπούλου, νὰ ἀρυσθῇ δὲ ἐξ αὐτῶν ὄχι ἱκανοποιήσιν τῆς δίκαιουσνης ἢ ὠφέλειαν τινα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καθρόν πολιτικὸν κέρδος, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς μᾶκρος θὰ μᾶς παρασύρῃ ἀλλὰ καὶ ἀηδῖαν αἰσθανόμεθα, ὥστε νὰ ἀναλύσωμεν τὰ καθέκαστα αὐτοῦ, διότι ὅλοι γνωρίζετε τί σημαίνει πολιτικὸν κέρδος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τρεχούσῃ πολιτικῇ. Ἀρκεῖ νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ κ. Ρούφος εὐρίσκειται ἐν ταῖς παραμοναῖς τῆς ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἀποχωρήσεως, ἕνεκα τοῦ χάσματος, ὅπερ καθημερινῶς εὐρύτερον σχηματίζεται μεταξὺ τῶν δύο χαρακτήρων καὶ τῶν δύο ὑπουργῶν καὶ τῶν δύο συναδέλφων, μεταξὺ Τρικούπη καὶ αὐτοῦ.

Ὁ πόλεμος, ὃν ἀπὸ μηνὸς ἤδη καὶ ἐπέκεινα ἐκήρυξεν ἐναντίον τοῦ ἀρχιφροντιστοῦ τοῦ εἰδικοῦ λογιστηρίου τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν κ. Γεωργίου Γεωργαντᾶ εἶνε αὐτόχρημα πόλεμος δονικιστικῶς. Καὶ δὲν ἔχει μὲν ἀνεομύλους ὁ κ. Γεωργαντᾶς καθ' οὐ ἀκονίζει ὁ Ρούφος τὴν σκουριασμένην μαχαῖρά του; ἔχει ὅμως ἡλικίαν ὑπὲρ τὰ ἐβδομηκοντα ἔτη, ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὰ πενήτηκοντα καὶ τιμὴν καὶ ὑπόληψιν μέχρι τοῦδε ἄθικτον. Τόσα πράγματα τὰ ὅποια δὲν γνωρίζωμεν διατί δὲν προξενοῦν εὐάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τὸν κ. Ρούφον, ὅπως προξενοῦν εἰς πάντα τίμιον ἄνθρωπον. Ὡς ἀρχιφροντιστῆς τοῦ Λογιστηρίου, ὡς λογι-

στῆς ἂν δὲν ἀπατώμεθα δύο ἄλλων δημοσίων ταμείων, ὁ κ. Γεωργαντᾶς διεχειρίσθη βεβαίως ἑκατομμύρια, οὐδεὶς δὲ ἐπὶ πεντηκονταετίαν ἤδη τὸν ὑποπτεύθη. Ἡ δὲ ἐντιμος πενία του μαρτυρεῖ ἐντονώτερον χιλίων Ρούφων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Αὐτὰ ὅμως δὲν σημαίνουν τίποτε ἢ δύνατο ἐπὶ πενήτηκοντα ἔτη νὰ ἐπολιτεύθῃ εὐδρόκως καὶ ἐντίμως· καὶ εἰς τὸ πενήτηκστὸν πρῶτον νὰ ἀλλαξοπίστησεν. Ἀπέναντι ὅμως τοιοῦτου ὑπαλλήλου δὲν θὰ σκεφθῇ ὁ συλλαβῶν ὑπόνοϊαν ὑπουργὸς ἅπαξ καὶ δεκάκις καὶ εἰκοσάκις πρὶν ἢ ἐκσφενδαίνῃ ἐναντίον του ὑπόνοϊαν; Ἐν τούτοις ὁ κ. Ρούφος οὐχὶ μόνον τὴν ὀφειλομένην ταύτην εὐλάβειαν ὑπὸ παντός τιμίου ἀνθρώπου πρὸς πάντα τίμιον ἐπὶ ἤμισιν αἰῶνα ἀποδειχθέντα ὑπάλληλον δὲν ἔδειξεν, ἀλλὰ κατελήφθη ὑπὸ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς μανίας, ὥστε διὰ τῶν κατεσκευασμένων, ὑπὸ ζάλην πυρετοῦ, σχεδὸν τηλεγραφικῶν, διαταγῶν καὶ κόντρα διαταγῶν, αἰ ἀπέλυεν εἰς τὸν κ. Γεωργαντᾶν, σχεδὸν ἐγελωτοποιήσεν ἑαυτὸν, ὡς ἄνθρωπος, ὅστις καὶ καλὰ καὶ σῶναι κατελήφθη αἴφνης ὑπὸ τῆς παραφροσύνης νὰ ἀνακαλύψῃ ἓνα κλέφτη.

Τὸ ἀξιοπρεπὲς ἔγγραφο τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Γεωργαντᾶ ὅπερ δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀναλύει ὅλην τὴν σπουδομανίαν αὐτῆν τοῦ κ. Ρούφου, ἥτις βεβαίως θὰ ἐκπλήξῃ πάντα δῆποτε ἀναγνώσοντα αὐτὴν, λογιστικὸν ἢ μὴ, καθὼς ἐξέπληξεν ἡμᾶς, οἵτινες μέχρι τοῦδε δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς εὐρέθη ὑπουργὸς νὰ νομίξῃ ὅτι βλέπει καταργήσεις ἐκεῖ ὅπου τὸ πολὺ πολὺ μένουσιν ἀδικαιολόγητοι—καὶ ἐκεῖνο ἐν ὅσῳ ὁ κ. Γεωργαντᾶς διατελεῖ κληνῆρης—ὀκτὼ χιλιάδες δραχμαὶ, καὶ αὐταὶ παρ' ὑπαλλήλου διαχειρισθέντος ἑκατομμύρια, ὑπὸ ὑπουργὸν δὲ Μπούμπουλην—ὑπουργὸν τοῦτέστι τῆς φούριας καὶ τῆς τρικυμίας—καὶ εἰς περιστάσεις ἀνωμάλους, οἷαι ἦσαν αἱ πρὸ διετίας.

Τὸ καθ' ἡμᾶς λυπούμεθα πολὺ, διότι ὁ κ. Ρούφος ἐνῶ ἡδύνατο καὶ ὄφειλε νὰ καταγίνη μὲ τὴν περιστολήν τῆς

— Οὐδόλως.

— Ἡ καρδιά σου εἶνε ἐλευθερά;

— Ἡ καρδιά μου μίαν μόνην ἔχει μεγάλην ἀγάπην, τὴν ἀγάπην σας.

— Ἄ! εἶπεν ὁ Σαμαράνδ.

Μετὰ βραχεῖαν σιωπὴν ἡ Κεκιλία ἐξηκολούθησεν:

— Ποτὲ δὲν ἐσκέφθην περὶ τοῦ μέλλοντος· εὐτυχῆς πλησίονσας, ἐφ' ὅσον δύναται τις νὰ ἦναι, δὲν ἔχω τί νὰ ποθῆσω, νὰ ἐπιθυμήσω, ἐπειδὴ ἔχω τὰ πάντα. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον θέλω εἶνε νὰ μένω πλησίον σας. Οὐδόλως σκέπτομαι νὰ ὑπανδρευθῶ· νὰ ὑπανδρευθῶ καὶ νὰ σας ἀποχωρισθῶ! Ὁχι, ὄχι. Ἀλλὰ σεῖς, κύριε μαρκήσιε, διὰ τί δὲν νυμφεύεσθε;

— Κύριε μαρκήσιε! διὰ τί με κλεῖς τώρα, κύριε μαρκήσιε, Κεκιλία;

— Ἀλλὰ δὲν... δὲν ἤξεύρω, ἐψιθύρισεν ἡ νεᾶνις, τῆς ὁποίας τὸ μέτωπον ἔγινε καταπόρφυρον.

— Δὲν νυμφεύομαι, Κεκιλία, διὰ δύο λόγους· ἐν πρώτοις διότι δὲν γνωρίζω τὴν γυναῖκα ἥτις θὰ θέλῃ νὰ ἐνώσῃ τὴν τύχην της μὲ τὴν ἰδικήν μου καὶ ἔπειτα νομίζω μανίαν τὸ νὰ νυμφευθῶ εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν.

— Σαράντα τριῶν ἐτῶν! ἐπανάλαβε βραδέως ἡ Κεκιλία.

— Ἄ! ἐὰν ἤμην κατὰ δέκα ἔτη νεώτερος, ἐψιθύρισεν ὁ στρατηγὸς ἀναστενάζων.

— Ἐὰν εἴσθε κατὰ δέκα ἔτη νεώτερος!

— Λοιπὸν, Κεκιλία, θὰ σοὶ ἔλεγον...

— Τί θὰ μοὶ ἐλέγετε;

— Θὰ σοὶ ἔλεγον: Κεκιλία, διὰ νὰ μὴ ἀποχωρισθῶμεν διὰ νὰ μὴ σ' ἀποσπάσῃ ἄλλος τις ἀπὸ τὴν ἀγάπην μου, θελεῖς νὰ γίνῃς σύζυγός μου;

Ἡ νεᾶνις ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σιωπηλὴ, εἶτα δὲ συγκεκινημένη:

— Εἶπατέ μοι λοιπὸν τώρα, κύριε μαρκήσιε.

Ὁ κ. Σαμαράνδ ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἡ πυρολαβία.

— Τί, ἀνέκραξεν ἐκστατικῶς, συναινεῖς;...

— Μάλιστα, ἀπάντησεν ἀπλοῦστατα ἡ Κεκιλία.

Καὶ ἔθεσε τὴν τρέμουσαν χεῖρά της ἐντὸς τῆς τοῦ προστάτου αὐτῆς.

Ὁ μαρκήσιος ἐπλησίασεν ἐπὶ τῶν χειλέων της καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν.

Μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ἡ Κεκιλία ἦν μαρκησία Σαμαράνδ.

ΚΒ'

Η ΜΑΡΚΗΣΙΑ ΚΕΚΙΛΙΑ

Ἐνδεκα μῆνας μετὰ τὸν γάμον, ἡ μαρκησία ἔτεκεν υἱὸν ὃν ὠνόμασαν Παῦλον. Ὁ μαρκήσιος ὀλίγου δεῖν παρεφρόνει ἐκ χαρᾶς. Τὴν φορὰν ταύτην ἡ εὐτυχία του ἦτο πλήρης,

φοβεράς παραλυσίας, ἧτις καὶ ἐπὶ Μπούμπουλη καὶ αὐτοῦ μαστίζει τὰ ναυτικά μας, ἕνα κλάδον οὐσιωδῶς ἐθνικόν, καταγίνεται εἰς τοιαῦτα γελοῖα καὶ ἀνάξια σπουδαίου ὑπουργοῦ καὶ ἐκτίθεται μᾶλλον αὐτὸς ἢ ἐκεῖνοι, οὐς ζητεῖ νὰ καταγγείλῃ, καὶ οὐς ἡ κοινωρία, ὡς πρεσβυτέρους γνωρίζει κάλλιον αὐτοῦ, διότι ἐπὶ τέλους μένει ἀνεξήγητος τόσος θόρυβος ἐνὸς ὑπουργοῦ διὰ τὸ τίποτε.

Ἰδοὺ καὶ τὸ ἔγγραφο τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Γεωργαντᾶ περὶ οὗ ποιούμεν λόγον ἄνωτέρω :

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείον.
Κύριε Ὑπουργέ.

Πρὸ πεντηκονταετίας καὶ ἐπέκεινα διατελῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, δύναμαι νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι διεκρίθην πάντοτε ἐπὶ τῇ εὐόρκῳ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων μου.

Ἄλλ' ἐπέπρωτο ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὑπουργείας καὶ κατὰ τὸ βαθὺ γῆράς μου, ὅτε δ' ἀπὸ πολλοῦ δεινῶς πάσχω καὶ κατὰ τὸ πλείστον διατελῶ κλινήρης, ἐπέπρωτο, λέγω, νὰ ὑποστῶ τὴν πικρίαν τῆς ἀμφισβήτησεως τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεώς μου. Τοῦτο τεκμαίρομαι ἐκ τῶν μὴ συμβιβαζομένων πρὸς τὴν θέσιν μου, τὸν βαθμὸν μου, καὶ τὴν ἡλικίαν μου ἄλλεπαλλήλων ἐγγράφων σας.

Γινώσκετε ὅτι ἡ ἐκ 300,000 δραχμῶν στερεὰ προκαταβολὴ τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, δὲν ἐχορηγήθη ὅπως διαμένη αὐτοῦσιος, ἀλλ' ὅπως διανεμηθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Ἄλλ' ὅμως ἀντὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑψηλοῦ καθήκοντος νὰ ζητηθῇ παρ' ἐμοῦ λογοδοσία τῆς διαχειρίσεώς μου διὰ τοῦ προσήκοντος εἰς τὴν μακροχρόνιον καὶ ἀμεμπτον ὑπηρεσίαν μου τρόπου, διετάχθην διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 3389 ἐγγράφου σας, ἵνα ἐντὸς 24 ὥρῶν καταθέσω εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὑπόλοιπον ἐξ 198,000 δραχ. περίπου, ὡσανεὶ τὸ ποσὸν τοῦτο εἶχε ληφθῆ τὴν

προηγούμενην ἐκ τοῦ ταμείου καὶ δὲν εἶχε γίνεαι οὐδεμίαν χρῆσιν αὐτοῦ ἢ ὡσανεὶ δὲν ἔπρεπεν αὐτὸ νὰ διατεθῆ εἰς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' οὗ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχε χορηγηθῆ ἡ πίστωσις.

Καίπερ δεινῶς πάσχων ἔσπευσα νὰ ὑποβάλω ὑμῖν λ/σμὸν τῆς διαχειρίσεώς μου ἐκ τοῦ προχείρου καταστροφθέντα, καταθέσας ἐν ταῦτῳ καὶ ὅσα ἀντίτιμα ἠδυνήθην ὡς ἐκ τοῦ ἔσπευσμένον τῆς ἐργασίας νὰ συγκεντρώσω, πρόθυμος πάντοτε νὰ ἐργασθῶ πρὸς συγκέντρωσιν καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιτίμων, δῶσω δὲ πᾶσαν διασάφεισιν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ λ/σμῷ κονδυλίων. Ἄλλ' ἀντὶ ἐπὶ πάσης τυχόν ἀντιρρήσεως νὰ προσκληθῶ καὶ δῶσω τὰς δεύσας διασαφίσεις καὶ ἐξηγήσεις, διετάχθην αὖθις διὰ τοῦ χθεσίου ὑπ' ἀριθ. 5482 ἐγγράφου σας νὰ καταθέσω εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἐντὸς 24 ὥρῶν, τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 67,000 περίπου, εἰς δ' ἐπὶ τέλους περιωρίσθη τὸ ἀρχικῶς αἰτηθὲν ποσὸν τῶν 198,000 δραχ. ἐνῶ καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναγράφεται ἐν τῷ ὑποβληθέντι λ/σμῷ.

Ἄν καὶ κλινήρης, οὐχ ἦν τον ἔσπευσα ν' ἀπαντήσω ἐκ τοῦ προχείρου, δικαιολογῶν τὸ ποσὸν τῶν 67,000 δρ. ἐξ ὧν 50,000 μὲν ἐπεστράφησαν εἰς τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον παρ' οὗ εἶχον προηγούμενως ληφθῆ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2464 καὶ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1881 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου καὶ εἶχον ἀποσταλῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς τοῦτο δύναται ν' ἀποδειχθῆ ἐξελεγχομένων τῶν ἐξωτερικῶν λ/σμῶν 9,000 δικαιολογούνται ἐν τῷ ὑποβληθέντι λ/σμῷ, ἐπὶ δὲ τῶν 8,000 δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι τὰ σχετικὰ ἐντάλματα. Προσέθετον δὲ ὅτι καὶ πολλὰς ἄλλας ἀποδείξεις προπληρωμῶν ἔχω εἰς χεῖράς μου, ἀλλ' ἀτακτοποιήτους, ἃς ἤθελον ἀνεύρει ἅμα ἐγειρόμενος τῆς κλίνης καὶ ὑποβάλλω εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, πεποιθὸς δ' ἀκραδάντως εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἀκριβῆ διαχείρισίν μου, ἀδικαιολόγητον ὄλω

ἡ προσφιλεστέρῃ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἐπραγματοποιήθη, τὸ ὄνομα Σαμαράνδ δὲν ἔμελλε νὰ ἐκλείψῃ.

Ὁ μαρκήσιος δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἔχῃ φιλοδοξίαν δι' ἑαυτὸν ἠσθάνετο ὅτι ἡ ἀπιστολὴ τοῦ ἐπερατώθη. Ἐὰν δὲ εἶχεν ἀκόμη τὴν ζωηρότητα ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ, αὕτη δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐν τῷ σώματι. Ἐγῆρασκε ταχέως. Οἱ μικροὶ πόλεμοι τὸν ἐξήντησαν καὶ ἔπαυσε φρικωδῶς ἐκ τῶν ἀρχαίων τοῦ τραυμάτων καὶ ἐκ τῶν ρευματισμῶν οἵτινες κατεῖχον πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματός του. Οἱ πόνοι τῆς ἀρθρίτιδος ἐπήρχοντο συνεχέστεροι.

Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐτέθη ὑπὸ σύνταξιν.

Πάντοτε πάσχων δὲν ἐξήρχετο σχεδὸν πλέον ὑπῆρχον στιγμαὶ κατὰ τὰς ἐποὰς ἠσθάνετο λύπην ἢ τύψιν τῆς συνειδήσεως διότι συνέδεσε τὴν νεότητά τῆς Κεκιλίας μετὰ τῆς ἀσθενοῦς ὑπάρξεώς του.

Ἄλλ' ἠδύνατο νὰ καταδικάσῃ τὴν νεαρὰν μαρκησίαν εὐρισκομένην τότε ἐν τῇ πλήρει διαχύσει τῆς ἐρατεινῆς καλλονῆς τῆς εἰς μονότονον καὶ δυσάρεστον μοναξίαν ; ἠδύνατο νὰ τὴν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τῶν εὐχαριστήσεων τῆς ἡλικίας τῆς ; Ὁχι βεβαίως. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ὁ ἴδιος ἠνάγκαζε τὴν Κεκιλίαν νὰ βλέπῃ τὰς φίλας τῆς, νὰ παρουσιάζηται ἐν τῷ κόσμῳ. Καὶ ἐνῶ ἡ σύζυγός του διεσκέδαζεν, ἐθαυμάζετο ὡς πάντοτε καὶ ἤκουεν ἴτως μετὰ πολλῆς τῆς εὐαρεσκείας τὰς κολακευτικὰς προσήσεις, ἃς ἔλεγον αὐτῇ χαμηλοφῶνως, οὗτος ἀδύνατος, προσηλωμένος εἰς τὸ ἀνάκλιτρόν

του ἢ κοιτῶμενος ἐπὶ τῆς κλίνης του, ἐγόγγυζεν ἐκ τῶν πόων ὡς κατάδικος.

Ἡ Κεκιλία εἶχε νυμφευθῆ τὸν κηδεμόνα τῆς, χωρὶς νὰ σκεφθῆ ἐξ εὐγνωμοσύνης δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς ἔπραξε λογισθεῖσα ὅτι ἐδέσμευε τὸν βίον τῆς καὶ ὅτι ἠδύνατο ἡμέραν τινα νὰ οἰκτείρῃ αὐτόν.

Ἐβλεπεν αὐτὸν ἄθμον, σύννον, φοβούμενον ὡς τρομερόν τι δυστύχημα, ἐὰν ἡμέραν τινα ἐβλεπεν αὐτὴν ἀπομακρυνομένην ἀπὸ πλησίον του. Αὕτη συναινέσασα νὰ γίνῃ σύζυγός του εἶχε προδῆλως ὑποχωρήσει εἰς γενναῖόν τι αἰσθημα. Δὲν εἶχεν εὐρεῖ ἄλλο μέσον διὰ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ καὶ τοῦ ἀποδείξῃ ταῦτοχρόνως τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς.

Ἡ Κεκιλία εἶχε μὲν ἐξαίρετον καρδίαν καὶ πραγματικὰ προσόντα, ἀλλ' ἦτο γυνή.

Συνέβη δὲ ὅ,τι ἔμελλε νὰ συμβῆ τούτο δὲ ἦτο πεπρωμένον.

Ὁ κ. Δεσιμαῖζ ὠραῖος νεανίας εἰκοσαετῆς κατεδήθη ὑπὸ ἔρωτος πρὸς αὐτὴν καὶ μετεχειρίσθη πάντα τὰ μέσα ἵνα ἀγαπήθῃ. Τὴν ἐθώπευε διηνεκῶς, ἡ δὲ νεανίς, χωρὶς νὰ ὑποπτύῃ τὸν κίνδυνον δι' ἐδίετρεχεν, νύχαριστέτο ἀκούουσα γλῶσσαν ὄλωσεν νέαν δι' αὐτήν.

Βαθυμυδὸν ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ θεληγῆτροῦ, οἱ δὲ θερμοὶ καὶ παθητικοὶ λόγοι τοῦ νεανίσκου κατεγοήτευσαν αὐτήν.

θεωρῶ τὸν τρόπον δι' οὗ μοι ἐζητήθησαν εὐθύναι καὶ συνεπῶς πείθομαι ὅτι ἡ φιλοτιμία μου ὡς καὶ ἡ κατάστασις τῆς υἰείας μου, δὲν ἐπιτρέπει τὴν περαιτέρω ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διαμονήν μου.

Ἐὰν μετὰ μακρὰν καὶ πολὺπλοκὸν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, διεξάχθῃσαν δὲ κατ' ἐποχὴν ἐθνικῶν ἀνωμαλιῶν δύναται τις νὰ μοι καταλογίσῃ ἀταξίαν, ἧς τὴν εὐθύνην ὀλόκληρον δὲν ὑπέχω ἐγὼ, ὑπόνοιαν ὅμως κακῆς διαχειρίσεως οὐδαμῶς δύναμαι ν' ἀνεχθῶ.

Ἀνεξαρτήτως ὅθεν τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐκκρεμοῦς λογοδοσίας μου ἐφ' ἧς θέλω καταγίνειν, ἐπαναλαμβάνω τὴν προφορικῶς ὑποβληθεῖσαν ὑμῖν παρτίτησιν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ τμηματάρχου τοῦ λογιστηρίου καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν Ναυτικῶν ταμείων συγχρόνως καὶ ἐξαιτούμαι τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς, ἐπιφυλασσόμενος ἅμα ἡ υἰεία ἐπιτρέψει νὰ ὑποβάλω τὴν αἴτησιν περὶ τῆς εἰς ἀποστρατεῖαν μεταβάσεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1888.

Γ. Γεωργαντᾶς,

ἀνώτερος ἀρχιφροντιστής.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι».

Ὁ κύριος Γ. Ρούφος πιστεύσας ὅτι τὸ ὑψηλὸν Ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ ἔχει πολλήν τὴν ὁμοιότητα μετὰ τὸ τοῦ Δημάρχου Πατρῶν, παρεκτραπέις ἐτέθη ὑπὸ κηδεμονίαν.

Δυσχαιρένων εἰς τὴν θέσιν του αὐτὴν καὶ χρώμενος φανταστικῶν πατζαβουρῶν καὶ ἄλλων τινῶν Καθαρμάτων, ἐπετέθη κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου, καὶ κατόπιν κατὰ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Καὶ ὁ μὲν Διευθυντὴς εὐσεβάστως ὑποδείξας ὅτι ἡ Δημοσιογραφία δὲν εἶναι τὸ μέσον ἐνὸς ὑπουργοῦ διὰ τοὺς παρεκτραπέντας ὑπαλλήλους ἀπεσβόλωσεν αὐτόν. Ὁ δὲ ἀνώτερος ἀρχιφροντιστής Γεωργαντᾶς ἀπὸ τὴν 20 τρέχοντος μηνὸς τῷ ὑπέβαλε τὴν παρτίτησιν του, αἰτήσας καὶ τὴν ἐξέλεξις τῆς διαχειρίσεώς του.

Τὰς αἰτίας τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῆς τοῦ Κυρίου Ρούφου θέλωμεν ἐκθέσει ἀκολούθως ἐν ἐκτάσει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1882

Δ. Κ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσις, 5 Ἰουλίου. Τηλεγράφημα ἐκ Σαίγγον ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν φέρει ὅτι ἡ Ἀνὴ εἶναι ἡσυχος καὶ ὅτι ἡ συγκοινωνία εἶναι ἐλευθέρη μετὰ τῆς Χαῦ Φόγκ.

Αἱ πρῶται ἐπικουραὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Χαῦ Φόγκ τὴν 27 Μαΐου καὶ διευθύνονται κατεσπευσμένη πορεία εἰς Ἀνὴ.

Ἡ Μὰν Δίγκ προσεβλήθη ἀνεπιτυχῶς ὑπὸ τῶν Ἀνομιτῶν. Ἐπικουραὶ ἐφθασαν ἤδη εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

Παρίσις, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 422 Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,75. Τουρκικὸν δάνειον 11,45. Ἡνωποποιημένον αἰγυπτιακὸν 369,25. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.50.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χίρα τις γυνὴ ἐν Κηφισσίᾳ καταστάσα ἔγκυος ἐκ κλεψιγαμίας ἔτεκε λαθραίως· ἐρεῦνης δὲ γενομένης ἀνεκαλύφθη τὸ βρέφος ἀπονεκρωμένον ὑπὸ τινι φάτινν. Ὁ ἰατρός κ. Γούζαρης παρηγγέλην ἵνα μεταβῇ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν νεκροψίαν.

— Κατεσχέθησαν τῇ διαταγῇ τοῦ ἀγροτικοῦ ὑπαστυνόμου ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ, ἄρτοι ἑλλειπεῖς 66 τοῦ ἐν Πατησίοις ἀρτοποιοῦ Δυμ. Ἀθανασίου.

— Ἐπεθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Α' τμήματος καὶ τοῦ ἰατροῦ κ. Γ. Σπηλιοπούλου τὰ ὄπωροπωλεῖα καὶ ξενοδογεῖα ἐν τῷ Α' τμήματι, εὐρέθησαν δὲ καλῶς ἔχοντα, ὡς βεβλαμμένα δὲ κατεσχέθησαν ὁπῶρσι τινεσ τοῦ ὄπωροπωλεῖου Ἰωάν. Καλογιάννη.

— Ὁ κλητὴρ τοῦ Δ' τμήματος Κωνσταντόπουλος ὄν ἐπὶ τῆς καθαριότητος εὔρε παρὰ τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐντὸς τῆς μάνδρας τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν κιβώτιον (κασέλα) περιέχον ἐν καλυμαύχιον ἱερατικόν, ὅπερ ἐκλάπη ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίας οἰκοδομῆς ἐνθα εἰργάζετο ἱερεὺς τις ἐκ Σπάτα μετὰ τῶν τέκνων του.

— Τὴν νύκτα περὶ τὸ μεσονύκτιον δύο παρεαὶ συμπλακείσαι παρὰ τὸ Θησεῖον ἐν τινι καφενεῖῳ ἐξυλοκοπήθησαν ἁμοιβαίως καὶ ἐτραυματίσθησαν ἐκ μέρος τῆς μιᾶς ὁ Ἄνδρ. Μουταλῆς καιρίως δι' ἐγχειριδίου παρὰ τὰς πλευράς καὶ ὁ Ἰω. Παντολέων ἐπίσης δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὴν δεξιάν χεῖρα καὶ τὴν παρειάν· ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας ὁ Πέτρος Κούτρας δι' ἐγχειριδίου ἐλαφρῶς. Αἰτία τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ἡ ἐκ τοῦ οἴνου εὐθυμία. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Δ' τμήματος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων, ὁ δὲ ἰατρός Γούζαρης μετέβη πρὸς σύνταξιν τῆς ἱατροδικαστικῆς ἐκθέσεως.

— Γενομένης ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Δ' τμήματος καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἡλ. Σκούφου κατὰ τὴν κεντροικὴν ἀγορὰν ἐξηφανίσθησαν 30 ὀκάδες ἰχθύων βεβλαμμένων, 15 ὀκάδες τυροῦ ὁμοίως καὶ 2 ἡμιστὴ βαρέλια σαρδελῶν.

— Ἡ περιπολία τοῦ Στ' τμήματος ὠδήγησεν εἰς τὸ τμήμα κοράσιον πενταετὲς περιπλανώμενον ὑπὸ τὸ ὄνομα Γαρούφω πατρὸς Νικολάου ὅπερ μένει ἐν τῇ Διευθύνσει.

— Διετάχθη καὶ ἐξετελέσθη ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Ἰλισσοῦ δαπάνη τοῦ Δήμου, ἐπίσης διετάχθη καὶ ἐξετελέσθη ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ δημοτικοῦ σφαγεῖου δαπάνη τοῦ Δημοσίου.

— Ἐπεθεωρήθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Ε' τμήματος καὶ τοῦ ἰατροῦ κ. Γαρδέλῃ τὰ ἐν τῷ τμήματι τούτῳ διάφορα ἐδῶδιμα, καθ' ὧν ἐξαφανίσθησαν ὀκάδες τινεσ γεωμήλων βεβλαμμένων τοῦ λαγανοπώλου Κ. Ἀποστόλου, ὁπῶρσι τινεσ βεβλαμμένα τοῦ ὄπωροπώλου Α. Φιλίππου, 8 ὀκάδες γεωμήλων τοῦ παντοπώλου Εὐθ. Εὐσταθίου, 5 ὀκάδες βακαλάου τοῦ παντοπώλου Κοσμᾶ Ντάκου, 2 ὀκάδες ὁμοίων τοῦ παντοπώλου Ξανθοῦ Ἐξαρχαίου, 5 ὀκ. γεωμήλων τοῦ παντοπώλου Χρ. Πασχάλη, 8 ὀκάδες ὁμοίων τοῦ ὄπωροπώλου Ν. Σταματοπούλου, 300 δράμια κρέας βοείου τοῦ κρεοπώλου Σ. Κατσανδρῆ, ἐντόσθιά τινα (σπλίνας) τοῦ κρεοπώλου Ἀρ. Μπενιέρη, καὶ 5 ὀκάδες τυροῦ τοῦ παντοπώλου Γ. Νιβροπούλου, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ εὐρέθησαν καλῶς ἔχοντα πάντα τὰ ἐδῶδιμα.

— Κατεσχέθησαν χθὲς εἰς Πειραιᾶ ὑπὸ τοῦ αὐτόθι ὑπαστυνόμου 53 ἄρτοι ἑλλειπεῖς τοῦ ἀρτοποιοῦ Δ. Διγενῆ, 25 ὁμοιοὶ τοῦ Α. Κριεζῆ, 117 ὁμοιοὶ τοῦ Π. Ἀρώνη καὶ 70 ὁμοιοὶ τοῦ Μιχ. Σιδέρη.

(Ἐν τῷ προχθεσινῷ ἀστυνομικῷ δελτίῳ ἀντὶ ὄθ. Μαῦρος ἐπρεπε νὰ γραφῆ Ἀθ. Μαῦρος).